

SOSIALURIN

Prentamiðjan & Heygsbreyt
tlf. 1826

Blaðstjórn:
Villi Serensen, (ábyrgd)
tlf. 5479 — Klakksvík
Jákup Lindenskov
tlf. 2209 — Tórshavn

Íløgupeningur

AFTANÁ fyra ára sokallað »sjálfstýrislandsstýrið« er úrslitið so vánaligt, at tað allastaðni er peningatrot og neyðugt er at leggja allar árar í sjó fyri at fáa pening til nýggj tiltøk, eins og fyri at halda samfelagshjólina gangandi annars.

P. M. DAM, lögmaður, hevur havt samráðingar við ríkisstjórnina um fleiri stórra íløgu- og figgjarmál. Líkt er til at ríkisstjórnin við hesum vælvild hevur tikið hesi víðurskipti til viðgerðar, ja, í stuttum kann sigast, at einstøk stórra figgjarmál eru liðugt greidd, so peningur beinan vegin verður tókur til týðandi útbyggingarmál.

TVINNI mál eru serstakliga átróðkandi í lotuni: meira pening til 60 miljóna grunnin og ein skipan, sum ger tað møguligt hjá teimum, ið lena pening til skipabygging at sleppa undan tí stóra kurstapinum. Skipabyggingin kann ikki steðga, tí lánviðurskiptini eru so trønglig. Hvørki teir, ið lata skip byggja ella í seinasta lagi landskassin tolar slíkar eykaútreiðslur, sum kurstapini veruliga eru. Vónandi verður tað í at eydnast landsstýringin at fáa hesi víðurskipti í rættlag.

FÆST EIN skipan í lag, sum beinir burtur hesi meina kurstap, er tann stóri fyrimunur vunnin, at øll skip eins lættliga kunnu byggjast í Foroyum og aðrastaðni, har lánviðurskiptini eru lagaligari — eitt nú í Noreg, har hetta landsstýrið aftur hevur fingið hina gomlu lánskipanina í rættlag.

VIT HAVA framvegis mong óloyst figgjarmál í sambandi við víðari endurnýggjan og útbyggingararbeiði bæði á landi og sjógv. Hin stóra útbyggingin av samferðsluviðurskiptunum krevur framvegis nógvan pening, og hesi mál mugu fremjast skjótast gjørligt, um full nytta skal fáast burtur úr teimum miklu íløgum, sum longu eru gjørðar á hesum øki.

HENDA útbyggingin er á mangan hátt verið gjørlig sum eitt úrslit av 60 miljóna grunninum, men íløgukíð hjá hesum grunni er vorðið so stórt, at honum tørvar munandi meira av peningi.

VERÐA HESI víðurskipti greidd skuldi eingin steðgur komið í samferðsluutbyggingina, og sum nevnt skuldi verið líkindi til, at landsstýrið fer greitt hetta mál betri og meira fullgjørt enn á nokrum sinni áður.

Negativa andstøðan

TÁ stjórnarskiptið fór fram í Tinganesi í januar, var alt annað enn útlit fyri, at tað fór at vera nokur løtt uppgáva hjá teimum stýrandi. Vánirnar vóru satt at siga ikki ljósar. Sum við eitt skot kom hetta klárt fram beint aftaná valið í november. Menn, sum høvdu sitið við ræðið, høvdu ikki torað at sagt hvussu veruliga støðan var, tað passaði teimum ikki tá.

MEN so hendir tað, at okkara heimligu supranasjonalistar, teir sum halda seg hava patent uppá alt, sum kann tengjast uppí »tjóðskap«, í stórar frøi kunngerar, teig upp og teigar niður í 14. September, at nú eru ringar tíðir, og nú eru fjóðveldismenn í andstöðu. Hvor skal siga!

KAGA vit eitt sindur aftur í tíðina, so stendur í roynd og veru fast, at stjórnararini fram til 1963 vóru sonn uppgonguár. Fram burður og gróður á øllum økjum. Her vóru menn sum virkaðu, og hetta virkissemi varaði sjálvandi fleiri ár inn í stjórnartíðina, hjá teimum, sum eftir teimum komu.

MEN so titt og knapt seinasta valskeiðið varð runnið, tá kom sannleikin fram. Tað var sum á sinni, tá teir konservativu taptu valið í Onglandi, tá mátti takast fast um ródur, um skút-an skuldi rættast upp aftur, tí har var figgaróskil við lit.

JÚ, víst eru hetta rættir menn, sum nú tora at siga sannleikan — rættir menn — helst oman hálsvølin.

TJÓÐVELDISFLOKKURIN skal bara halda áfram at sáa mistreysti og dirvisloysti í Føroya fólk. Sjálvur hevur flokkurin sanniliga sýnt, at hann er óforur at føra politikk — hin negativa andstöðupolitikkin. Skapandi hevur flokkurin ikki verið, verður tað ei heldur, og kann ongantið verða tað. Hann hevur ikki hald í fólkunum, hann er í roynd og veru óálitisflokkur í samarbeiði, so sum hansara egna samarbeiðsmenn skírdu hann — eftir drúgvum royndum.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

SUMMARGESTUR

SKRIVAR:

Møte med færøisk natur – et minne for livet!

Den som for første gang setter sin fot på færøisk jord — og gjør det i regnvær og blest, slik som jeg, kan finne naturen gold og klimaat barskt. Efter noen dager venner en seg til naturformasjonene og den sparsomme vegetasjonen, og oppdager i stedet en utsikt som knapt noe annet sted hjemme. En finner seg i de hurtige skiftningene i været og regner med at det nok må være noe vind.

Når en så får oppleve naturen i hele sin velde og prakt i vindstille og strålende sol, glemmer en fleste inntrykket og suger seg naturopplevelsene i fulle drag.

Jeg fikk se landskapet mellom Tórshavn og Kirkjubø, med utsyn over Kulturf og Hestur mens værgudene var i god lage. Inntrykkene av storlagene natur og menneskelig skaperverv i en svunnen fortid, gav sammen med historiens vitnesbyrd om store menns liv og ferd en følelse av å være på hellig grund.

Men det som kanskje aller sterkest har meislet varige inntrykk i sinnet, er de naturherligheter som møter en på ferd en langs vestenden av Eysturoy og Streymoy. De steile fjellveggene som reiser seg hundrevis av meter opp fra brenningene, de høye klippe- ne som lik kirkespir eller skyskraper strekker seg til værs, overstrødd av farver og alle nyanser av gult og grønt og brunt de trolske huler og sprekker formet av bolgeslag og stormpiskede brenninger gjennom årtusener, og vannfall som lik brudeslor slynges ut over fjellvegen — alt en veldig dreiescene. Over det hele fuglesvermer og steg opp mot skyene og seilte ned mot havflaten for liksom å markere sitt rike mellom himmel og hav.

Jeg tar med umistelige inntrykk fra øriket, fra dets praktfulle, barske natur og fra et folk som har fått sin livsholdning og sine tradisjoner preget av den.

Arvid J. Johnsen.

MUNN TIL MUNN HJARTA TIL HJARTA

— Ver hjá mær, teskaði hin 21 ára gamla Elizabeth Rimington, tá hin 35 ára gamli Coiff Inwood hevði fingið hana aftur til skil við munn-til-munn-hjálpinu aftaná óhapp undir ríðing í Onglandi.

Tað gjørdi hann, og eru tey gift, fáar mánaðir eftir óhappið.

Ítriv

Formaður Føroya arbeiðarafelag hevur havt grein í øllum blóðunum, har hann lýsir áskoðan sína til okkara avskeplaða prisgrundlag, ið langt ifrá fylgir dýrtíðni, og somuleiðis gevur hann ljóð fyri, at vit hvorki hava maximalpris ella maximalavansa og at tí ikki er til nakra verðsins nyttu at hava prisansara — hvørki ein ella fleiri.

Av Gunnar Petersens skilgrein, har hann sum góður fakfelagsleiðari ger vart við brek í prislagnum hevur 14. September roynt at fáa burtúrur greinini, at hann er misnøgður við prispolitikk javnaðarflokksins, hvat hann sum javnaðarmaður má hava loyvi til, og eingin tekur tilkan kritikk illa upp, tí hann kann vera til mikið gagn. Men at greinin ikki er ætlað sum »14.indie« vil vera við, at stínga flokkinn í bakið; men heldur gjørd sum ein fakfelagslig skylda.

Dagblaðið ger nakað stuttligari, tí tað letur sum nú er nakað komið undan kavi, sum eingin hevur vitað nakað um, hóast tað mega vera tey fáu, ið ikki vita, at vit hava eitt órættvis prislagn. Hetta má sostatt eisini hava verið profetum tjóðveldisins og fólkaflakksins greitt ta tíð hesir báðir flokkar høvdu landsins leiðslu í hondum, hóast teir royndu at skáka og vinda sær, hvørja ferð komi var inná prisir og annað.

Fyri fáum døgum síðan breggi-

aði Dagblaðið sær av, hvussu stóra ávirkan fólkaflakkurin hevði havt á landsins framgongd í síni heild. Hvat hevur hesin flokkur gjørt fyri at skapa eitt tryggari prislagn m.a. at vit kunnu keypa ódýrari vørur? Svárið er helst púra einfalt: Einkí, og vil heldur einki.

Javnaðarflokkurin hevur altíð havt eygu og oyru opin fyri tí inflatióin vit eru komin í, og vil nú ivaleyst leggja alla orku í, at gera nakað munandi í so máta (millum annað eitt rættvisari prisútrokningar grundarlag), hóast tað demmur ikki fyri eini inflatióin, men vil gera tað, at lönir og prisir verða meira samvarandi. Annars er hugsan javnaðarflokksins, at handilin eigur at vera heilt annarleis skipaður, enn nú er tilfellið, til tess hevur flokkurin tessverri ikki enn styrki at umleggja samsvarandi sosialistisku hugsjónini.

Tað er ein sjálfvilygja, at ein gamal fakfelagsleiðari sum G. P. ið er framúr skilamaður á hesum øki og hartil vil tí stætti, hann umboðar tað allra besta, ger vart við seg, iltan at nakar nýtist at leggja nakað illt í orð hansara.

Hvussu í nú vil verða skrivað aftur og fram, so hevur arbeiðarin og fiskimaðurin vunnið tað hann hevur við uppskotum frá javnaðarflokkinum, tað eru skrivlig prógv fyri, ið ikki kunna vera neyðug at rekja upp her, og so fer at verða í framtíðini.

d.

SAMVINNUFELAG
FISKIMANNA

Tygum kenna

teir svørtu skógvarnar í lørfti og við gummisóla, við snarlási framman upp á øklar og við lodnari rangu. Teir hava vit sera biligar til menn í øllum støddum.

Og so tað, sum tey rópa »treningskógvar« til dreingir í øllum støddum. Eitt sera gott fottøy alt árið. Síðan hava vit góðar gummiskógvar til menn og dreingir við hvítum sóla.

Og í gummistigvelum hava vit alt, sum tygum kunna hugsa tygum, heilt niður til tey smæstu børnini.

LE. SAMVINNUFELAG FISKIMANNAFELAG

Hví???

so nógv stríð, tá ið tað ikki er neyðugt.

Crede Debonair turkiskmaskinan ger arbeiði nógv lættari, skjótari og betri, og prisurin er sámuligur kr. 345. Spyrjið um treytir.

RADIO-EL tlf. 1397